

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และ เสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว และทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้น

1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 250 คน เป็น เพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่ากัน คือ เพศละ 125 คน จากมหาวิทยาลัยหอการค้าร้อยละ 12.4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร้อยละ 15.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ร้อยละ 14.0 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ร้อยละ 15.2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ร้อยละ 12.4 โดยระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มากที่สุด คือ ร้อยละ 26.4 และระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มากที่สุด คือ ร้อยละ 33.6 อาชีพของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างมีประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจของตนเองมากที่สุด คือ ร้อยละ 54.4 และ 41.2 ตามลำดับ รายได้ของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด คือ ร้อยละ 30.4

1.2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับกลางมากที่สุด คือ ร้อยละ 47.2 รองลงมาคือ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด คือ ร้อยละ 27.6 และอันดับสุดท้ายคือ มีความสัมพันธ์ห่างเหิน คือ ร้อยละ 25.2

1.3 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

กลุ่มตัวอย่าง เพศหญิงมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคม

ร้อยละ 67.4 และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นเหตุผล ร้อยละ 32.16 กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคม ร้อยละ 46.8 และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นเหตุผล ร้อยละ 53.2 เมื่อรวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแบบจำลองรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของ Mcloed และ Chaffee จะมีจำนวน 90 คน เพศไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวสูง กล่าวคือ ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว เนื่องจากครอบครัวต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในครอบครัวและมีการติดต่อสื่อสารกัน ซึ่งก็เป็นรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ทำให้ตัวแปรอิสระทั้งสองตัวนี้คือ ตัวแปรความสัมพันธ์ในครอบครัว และตัวแปรรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันสูง เพราะจะไม่ปรากฏความสัมพันธ์ในครอบครัวหากไม่มีการสื่อสารในครอบครัว ดังนั้นตัวแปรอิสระทั้งสองตัวนี้จะไม่สามารถแยกออกจากกันได้ชัดเจน

1.5 ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับกลางมากที่สุดคือ ร้อยละ 34.8 รองลงมาคือ มีทัศนคติทางบวก คือ ร้อยละ 33.6 และมีทัศนคติทางลบน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 31.6

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลปรากฏว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวใกล้ชิด มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

2.2 การทดสอบความแตกต่างกันของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลปรากฏว่า ผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคม และเน้นเหตุผล ต่างมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคมสูงและแบบเน้นเหตุผลสูงต่างก็มีแนวโน้มว่าจะมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมุติฐาน

2.3 การทดสอบอิทธิพลของความสัมพันธ์ในครอบครัว และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่มีต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศ ผลปรากฏว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่สามารถอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้ รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคมและแบบเน้นเหตุผล สามารถร่วมกันอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคม สามารถอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้มากกว่าผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นเหตุผล

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ มหาวิทยาลัย ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว และทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลปรากฏว่าลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับกลางค่อนข้างไปทางบวก โดยมีจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติทางลบ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Gallup, Newman และ เพ็ญมาศ กำเหนิดโทน

การที่ผลงานวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติเป็นกลาง ค่อนข้างไปทางบวก โดยมีจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติทางลบ อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นกลุ่มที่อาศัยหรือศึกษาอยู่ในเขตเมือง (urban) ซึ่งจะยอมรับพฤติกรรม

เบียง เบน ได้มากกว่ากลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในชนบท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Stephan and Mullen (1982) เขาได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน เขตเมืองมานานยอมรับ เกยได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท ทั้งนี้เนื่องจากความ เป็น เมืองมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรม เบียง เบน

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในครั้งนี้ไม่ตรงกับงานวิจัยของ จารุวรรณ กัณฑ์นิศย์ ซึ่ง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการ เปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อ เรื่องรกร่วมเพศของนักศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2531 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อ เรื่องรกร่วมเพศ ในระดับกลางค่อนข้างไปในทางลบ โดยมีจำนวนผู้มีทัศนคติทางลบต่อ เรื่องรกร่วมเพศมากกว่าผู้มี ทัศนคติทางบวก สาเหตุที่งานวิจัยในครั้งนี้ไม่ตรงกับงานวิจัยของ จารุวรรณ กัณฑ์นิศย์ อาจ เนื่องมาจากลักษณะการกระจายของประชากรกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาก็ไม่ใช่กลุ่ม เดียวกัน กล่าวคือ งานวิจัยของ จารุวรรณ กัณฑ์นิศย์ ทำการศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยภาค รัฐบาลเพียงเท่านั้น โดยกลุ่มตัวอย่างศึกษา 3 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัย มหิดล และมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ แต่งานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษารวมถึงมหาวิทยาลัยภาค เอกชน ด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างศึกษา 7 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยหอการค้า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลที่มีลักษณะการกระจายของประชากรมากกว่า ดังนั้น ผลงานวิจัยจึงครอบคลุม ไปถึงนักศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานครได้มากกว่า ผลงานวิจัยที่ออกมา สามารถ เป็นตัวแทนของนักศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานคร ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้นผลงานวิจัยครั้งนี้ จึงไม่ตรงกับงานวิจัยของ จารุวรรณ กัณฑ์นิศย์

เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวกับทัศนคติต่อ เรื่องรกร่วม เพศ ผลปรากฏว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อ เรื่องรกร่วม เพศอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ แต่จากงานวิจัยที่ผ่านมาในอดีตไม่ปรากฏว่า มีงานวิจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ในครอบครัวและทัศนคติต่อ เรื่องรกร่วม เพศ จึงต้องใช้งานวิจัยด้านความสัมพันธ์ใน ครอบครัวกับปัจจัยอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับงานวิจัยครั้งนี้มากที่สุดมาใช้ ซึ่งพบว่าผลงานวิจัย ครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lilian Brown Vogel (1962) ซึ่งพบว่า เด็กที่มีปัญหาการ ปรังตัวทางสังคมได้รับความอบอุ่นจากผู้ปกครองน้อยมาก เด็กที่ต้องพึ่งผู้ปกครอง เสมอ ก้าวร้าว

รุนแรง จะมีความคิดอ่าน ทศนคติและค่านิยมอยู่ในขอบเขตจำกัด ทศนคติบางประการและการปฏิบัติของผู้ปกครองมีส่วนอย่างมากในการทำให้เด็กมีปัญหาในด้านความประพฤติและการปรับตัวทางด้านสังคม

นอกจากนี้แล้ว งานวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเทิน มหาพันธ์ (2521) ซึ่งพบว่า สภาพภายในบ้านจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก โดยเด็กจะรับเอาทศนคติ ค่านิยม หรือแนวปฏิบัติ จากบิดามารดาหรือญาติพี่น้อง ในขณะเดียวกัน วอล เบิร์ก (Welberg อ้างจาก อรรถัย ชื่นมณูชัย, 2518) ก็พบว่า ถ้าพ่อแม่หรือคนเลี้ยงละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความรัก ไม่ให้ความสนใจอย่างมาก ๆ แล้ว เด็กจะสร้างลักษณะนิสัยและทศนคติที่ต่อต้านกับคนอื่น ไม่ต้องการทำอะไรตามกฎหมาย ตามขอบเขตจำกัดที่วางเอาไว้

สำหรับการศึกษาในด้านรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคมมากกว่าแบบ เน้นเหตุผล ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไฉไลฤดี เจริญภักดี (2529) ซึ่งศึกษาการควบคุมทางสังคมในระดับครอบครัวชนบทของไทย พบว่า ปกติเมื่อมีการขัดแย้งกันในครอบครัว มักจะใช้วิธีการเพิกเฉยและไม่เอาเรื่อง ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมักจะอดกลั้น เพื่อความสงบสุขของครอบครัว นั่นคือการแลกเปลี่ยนความพอใจซึ่งกันและกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับลักษณะของรูปแบบการสื่อสารแบบ เน้นสังคม นอกจากนี้แล้วงานวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรืองรัตน์ บัญญัติยาง ซึ่งได้ศึกษาลักษณะอำนาจนิยมในครอบครัวไทย โดยศึกษานักเรียนในโรงเรียน 4 แห่ง และนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย 2 แห่ง พบว่า ครอบครัวไทยที่อยู่ในข่ายการศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะอำนาจนิยมนี้มีลักษณะใกล้เคียงกับรูปแบบการสื่อสารแบบ เน้นสังคม คือ มีลักษณะ เน้นการให้เด็กต้อง เชื่อฟังจุดศูนย์กลางของการอบรมบ่มนิสัยอยู่ที่บิดามารดา เป็นหลักให้เด็กมองหรือรับรู้ความปรารถนาของบิดามารดาเป็นสำคัญ และครอบครัวเป็นเสมือนหลักยึดเหนี่ยวที่สำคัญของเด็ก

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคมจะมีความสัมพันธ์กับผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวทั้ง 2 รูปแบบ มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกันสูง แยกออกจากกันได้ยาก ซึ่งตรงกับการศึกษาของ เรืองรัตน์ บัญญัติยาง

(2526) อีกเช่นกัน ซึ่งได้พบว่า อายุกับระดับการศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา กล่าวคือ ในกลุ่มอายุ 16-18 ปี สัดส่วนของผู้มีลักษณะอำนาจนิยมสูง และค่อนข้างสูงมากที่สุด รองลงมา เป็นกลุ่มอายุ 15 ปี และต่ำกว่านั้น สหรักับกลุ่มอายุ 19 ปี และสูงกว่านั้นมีลักษณะอำนาจนิมน้อยที่สุด ส่วนระดับการศึกษามีลักษณะใกล้เคียงกัน กล่าวคือ สัดส่วนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีลักษณะอำนาจนิยมสูงและค่อนข้างสูงมากที่สุด รองลงมา เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีลักษณะอำนาจนิมน้อยที่สุด สาเหตุที่กลุ่มอายุ 16-18 ปี มีลักษณะอำนาจนิยมสูงและค่อนข้างสูงมากที่สุด เป็นเพราะจากผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มนี้รับเอาอิทธิพลในเรื่องลักษณะอำนาจนิยมจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง และการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีลักษณะอำนาจนิยมสูงและค่อนข้างสูงมากที่สุด และนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีลักษณะอำนาจนิยมสูงและค่อนข้างสูงน้อยที่สุดนั้น น่าจะเป็นเพราะว่ายิ่งคนเรามีการศึกษามากขึ้นก็ยิ่งจะทำให้ลักษณะอำนาจนิมน้อยลง

จากผลงานวิจัยของ เรื่องรัตน์ บัญญาียง ในลักษณะดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า ภายในแต่ละครอบครัวจะมีลักษณะของอำนาจนิยม และประชาธิปไตยร่วมกันไป ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยในครั้งนี้อย่างพบว่า ผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคมและแบบ เน้น เหตุผลมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ภายในแต่ละครอบครัวจะไม่สามารถแยกได้อย่างเด็ดขาดว่า มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวรูปแบบใด เพียงรูปแบบเดียว แต่จะมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวทั้ง 2 รูปแบบภายในแต่ละครอบครัว เป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้แล้วงานวิจัยในครั้งนี้อย่างสอดคล้องกับ ดร.ไพฑูรย์ เครือแก้ว ที่กล่าวถึงลักษณะครอบครัวไทยว่า ให้ความรักแก่สมาชิกในครอบครัวแก่มิคา มารดา มีกตัญญูรู้คุณคน เฒ่าคนแก่ ผู้เคยอุปการะ และเชื่อฟังกันตามลำดับอาวุโส ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคม แต่ในขณะเดียวกัน ดร.ไพฑูรย์ เครือแก้ว ก็ได้กล่าวถึงครอบครัวไทยสมัยใหม่ ซึ่งมีลักษณะสังคม เมืองและสังคมอุตสาหกรรมว่า สมาชิกภายในครอบครัวจะมีอิสระมากขึ้น สมาชิกภายในครอบครัวไม่ค่อยได้พึ่งพาอาศัยกัน ส่ง เสริม เอกลักษณ์ทางบุคคลมากขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภายในครอบครัวจะมีลักษณะของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวทั้ง 2 รูปแบบคือ เน้นสังคมและ เน้น เหตุผล ผสมผสานไปด้วยกัน

อนึ่งงานวิจัยของ พัชนี เขยจรรยา และ ประทุม ฤกษ์กลาง ก็ได้กล่าวถึงรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามแนวความคิดของ Mcloed และ Chaffee ในลักษณะรูปแบบ Socio-oriented และ Concept-oriented ว่า รูปแบบการสื่อสารชนิดนี้ไม่เหมาะสมที่จะใช้ในสังคมและวัฒนธรรมไทย กล่าวคือ เมื่อนำรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามแนวความคิดของ Mcloed และ Chaffee มาใช้ในสังคมและวัฒนธรรมไทย จะไม่สามารถแบ่งแยกได้อย่างเด็ดขาดว่า ในแต่ละครอบครัวมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวรูปแบบใด เพียงรูปแบบเดียวได้ นั่นคือ ครอบครัวในสังคมไทยจะมีลักษณะรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวทั้งแบบ เน้นสังคมและแบบ เน้น เหตุผลอยู่ร่วมกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวก็สอดคล้องกับผลงานวิจัยในครั้งใหม่ที่พบว่า ผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคม จะมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการสื่อสารแบบ เน้นเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารทั้งสองรูปแบบแยกออกจากกันได้ยาก มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกันสูง แสดงให้เห็นว่า ภายในแต่ละครอบครัวจะมีรูปแบบการสื่อสารทั้ง 2 ชนิดอยู่ร่วมกัน

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลที่ออกมาจึงปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างในด้านความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวทั้ง 2 รูปแบบ กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ กล่าวคือ รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคมและแบบ เน้น เหตุผลต่างมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศทั้งสองรูปแบบการสื่อสาร ซึ่งผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมุติฐาน ทั้งนี้ก็เนื่องจากในสังคมและวัฒนธรรมไทยไม่สามารถแยกรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคมและแบบ เน้น เหตุผลออกจากกันได้ กล่าวคือ มีความสัมพันธ์ต่อกันสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เมื่อเอามาหาความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลที่ได้จึงไม่เกิดความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวทั้ง 2 รูปแบบกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

เมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลของความสัมพันธ์ในครอบครัว และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่มีต่อทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศ แต่รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวทั้งสองรูปแบบต่างมีอิทธิพลต่อทัศนคติเรื่องรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคม มีอิทธิพลต่อทัศนคติใน

เรื่องรักร่วมเพศมากกว่ารูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผล สาเหตุที่รูปแบบการสื่อสารทั้งสองรูปแบบต่างมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศอาจเนื่องมาจากรูปแบบการสื่อสารทั้งสองรูปแบบมีความสัมพันธ์ต่อกันสูง ไม่สามารถจัดแยกออกจากกันได้ ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ จึงปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองรูปแบบการสื่อสาร คือแบบ เน้นสังคมและแบบ เน้น เหตุผล ดังนั้น เมื่อศึกษาถึงอิทธิพลของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่มีต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศ จึงพบว่ารูปแบบการสื่อสารในครอบครัวทั้งสองชนิดต่างมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกทั้งสองรูปแบบการสื่อสารคือ รูปแบบ เน้นสังคมและรูปแบบ เน้น เหตุผล

สาเหตุที่ผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารแบบ เน้นสังคม อิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่าผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผลในเวลาเดียวกัน แต่กลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคมสูงกว่าแบบ เน้น เหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เรืองรัตน์ บัญญาข (2526) ซึ่งพบว่าครอบครัวไทยส่วนใหญ่มีลักษณะอำนาจนิยมสูง และนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีลักษณะอำนาจครอบครัวไทยส่วนใหญ่มีลักษณะอำนาจนิยมสูง และนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีลักษณะอำนาจนิยมสูง และค่อนข้างสูงน้อยที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคมสูง และมีลักษณะของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผลปะปนร่วมอยู่ด้วยในระดับต่ำกว่า ดังนั้นผลงานวิจัยในครั้งนี้จึงพบว่า ผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคมมีอิทธิพลในทางบวกต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารแบบ เน้น เหตุผล

เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุว่า ผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ Socio-oriented และแบบ Concept-oriented ต่างมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองรูปแบบการสื่อสาร อาจเป็นไปได้ว่าในเรื่องของทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศนั้นมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย คือ ระดับการศึกษา ความเป็นเมือง และการสื่อสารภายในกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานี้ เป็นกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จากการศึกษาของ

Simon และ Chamber (1965) เกี่ยวกับพฤติกรรม เบี่ยงเบนรวมถึงเรื่อง เกย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูง จะมีความคิดแบบตายตัวต่อพฤติกรรม เบี่ยงเบนน้อย คือ ยอมรับผู้มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนมากกว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าการที่ผลงานวิจัยในครั้งนี้ พบว่ามีทัศนคติต่อ เรื่องรักร่วมเพศในระดับกลางค่อนข้างไปในทางบวก ก็เนื่องมาจากปัจจัยการศึกษา เข้ามามีส่วน เกี่ยวข้องด้วย

นอกจากนี้แล้ว ลักษณะความเป็นเมือง (urbanization) ยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศซึ่งถือเป็นพฤติกรรม เบี่ยงเบน ซึ่ง Stephan และ Mullin (1982) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน เขตเมืองมานานยอมรับ เกย์ได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี ภูมิลำเนาอยู่ในชนบท เนื่องจากลักษณะความเป็นเมือง (urbanization) มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรม เบี่ยงเบน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ที่ทำการศึกษาทัศนคติต่อ เรื่องรักร่วมเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะของความ เป็นเมืองสูง

ปัจจัยอีกปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมีส่วน เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศก็คือ การสื่อสาร ภายในกลุ่ม กล่าวคือ ในปัจจุบันกลุ่มคนรักร่วมเพศมีจำนวนมากขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า และส่วนมาก จะพบในกลุ่มวัยรุ่น เป็นไปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้มีเพื่อน เป็นรักร่วม เพศอยู่ในกลุ่ม ดังนั้นอิทธิพลทางสังคมของกลุ่มที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาก็จะมีสูง ซึ่งทำให้ ต้องยอมรับผู้เป็นรักร่วมเพศไปด้วย มิฉะนั้นจะรู้สึกแปลกแยก เข้าร่วมกับกลุ่มไม่ได้

ข้อเสนอแนะ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามแนวความคิดของ Mcleod และ Chaffee ไม่สามารถนำมาใช้กับลักษณะสังคมและวัฒนธรรมไทยได้ เพราะพบว่า เมื่อนำมาใช้จะพบความสัมพันธ์กันสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผู้ที่มีการสื่อสารใน ครอบครัวแบบ เน้นสังคมและแบบ เน้น เหตุผล ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าควรจะมีการคิดรูปแบบการสื่อสาร ในครอบครัวขึ้นมาโดย เฉพาะสำหรับคนไทย เพื่อที่จะได้วิเคราะห์ทดแทนในเรื่องทัศนคติต่อ เรื่องรักร่วมเพศได้ดีขึ้น

2. ควรมีการศึกษาการสื่อสารภายในกลุ่มร่วมด้วยในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อจะได้

ดูว่า การสื่อสารภายในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างไรกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อน และการเป็นรักร่วมเพศส่วนมากจะเป็นในวัยรุ่น การยอมรับหรือปฏิเสธ เรื่องรักร่วมเพศอาจมีปัจจัย เรื่องการสื่อสารภายในกลุ่ม เข้ามา เกี่ยวข้องอยู่ด้วย

3. ควรมีการศึกษา เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นเมืองและชนบทกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ เพื่อจะได้ทราบถึงระดับการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าครอบคลุมไปถึงสังคมชนบทหรือไม่ เพื่อจะได้ทราบว่ามีการยอมรับพฤติกรรม เบี่ยงเบนดังกล่าวว่ามีมากน้อยเพียงใดในสังคมทั้งในเขตเมืองและชนบท

4. ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นรักร่วมเพศ ในด้านความสัมพันธ์กับบิดามารดาว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อจะได้หาแนวทางแก้ไขการเป็นรักร่วมเพศได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย